

Термін «Кібер- буллінг»

походить з англійської мови, створено від двох слів: кібер (позначає віртуальне, опосередковане комп'ютером середовище) і буллінг (походить від англ. bull -

бик, бугай, а в переносному значенні - дуже велика, сильна чи агресивна персона; і позначає процес лютого, завзятого нападу; близькі за смыслом дієслова українською мовою - роз'ятрювати, задирати, прискіпуватися, провокувати, дошкуляти, тероризувати, цькувати та ін.).

Кібербулінг - це новітня форма агресії, що передбачає жорстокі дії з метою дошкулити, нашкодити, принизити людину з використанням інформаційно-комунікаційних засобів: мобільних телефонів, електронної пошти, соціальних мереж тощо.

Типи кібербулінгу:

До найпоширеніших типів кібербулінгу належать:

- о використання особистої інформації
- о анонімні погрози
- о хепіслепінг
- о переслідування
- о тролінг і флеймінг

Використання особистої інформації: «зламування» поштових скриньок, серверів, сторінок у соціальних мережах з метою отримання особистої інформації про людину та переслідування її.

Анонімні погрози:

Кіберхулігани анонімно посилають листи на адресу електронної пошти своєї жертви з повідомленнями загрозливого змісту. Іноді ці загрози мають образливий характер з вульгарними висловами і ненормативною лексикою.

Переслідування:

Кіберпереслідування відбуваються за допомогою мобільного зв'язку або електронною поштою. Хулігани можуть довгий час переслідувати свою жертву, завдаючи брудних образ принизливого характеру або шантажуючи будь-якими таємними фактами. Відстежуючи через Інтернет необережних користувачів, переслідувач отримує інформацію про час, місце і всі необхідні умови здійснення злочину.

Тролінг:

(trolling — ловля риби на блешню) - розміщення в інтернеті (на форумах, у блогах тощо) провокаційних повідомлень з метою викликати флейм, тобто конфлікти між учасниками, взаємні образи.

Флеймінг:

Улюблений метод «тролів» (провокаторів) у мережі - флеймінг(від англ. flaming - пекучий, гарячий, полум'яний) - обмін короткими гнівними і запальними репліками між двома чи більше учасниками, використовуючи комунікаційні технології.

Частіше за все розгортається в «публічних» місцях Інтернету: на чатах, форумах, у дискусійних групах, інколи перетворюється в затяжну війну (холіво - від англ. —свята війна).

Обмовлення або зведення

наклепів розповсюдження принизливої неправдивої інформації з використанням комп'ютерних технологій. Це можуть бути і текстові повідомлення і фото, і пісні, які змальовують жертву в шкідливій манері.

Хепіслепінг:

(HappySlapping - щасливе ляскання, радісне побиття) - назва походить від випадків в англійському метро, де підлітки били перехожих, тоді як інші записували це на камеру мобільного телефону. Тепер ця назва закріпилася за будь-якими відеороликами з записами реальних сцен насильства.

Психологічні портрети учасників кібербулінгу.

Агресор:

людина імпульсивна, яка прагне головувати над усіма, щоб її всі слухалися і боялися, агресивно налаштована не лише до ровесників, але й до дорослих(батьків, учителів); не вміє співчувати, фізично сильніша за «потенційну жертву».

Потенційна жертва:

людина імпульсивна, яка прагне головувати над усіма, щоб її всі слухалися і боялися, агресивно налаштована не лише до ровесників, але й до дорослих(батьків, учителів); не вміє співчувати, фізично сильніша за «потенційну жертву».

Спостерігач:

людина, якій дуже цікаво переглянути (в деяких випадках і зафіксувати) процес цькування та знущання однієї людини над іншою.

Що зробити батькам/учителям?

- Налагодити з дитиною довірливі стосунки. Більше часу проводити разом.
- Роз'яснити дитині можливі ризики, домовитися про заборону надсилання своїх інтимних фото/відео (до 18 років — це дитяча порнографія і карається законом) та зустрічей після онлайн-знайомств.
- Заборонити обговорення інтимних питань у соц-мережах — розкажіть дитині, що її сторінку можуть зламати й уся інформація стане відома

злочинцям.

- Пояснити дитині, що люди в мережі не завжди ті, за кого себе видають, навіть якщо налагодили дуже теплі стосунки з нею в онлайні. Тому краще не спілкуватися з незнайомцями.
- Роз'яснити, що все, що потрапило в онлайн-простір, уже ніколи не буде таємницею: ні з ким не ділитися особистою інформацією та не публікувати на сторінках у соцмережах номер школи, домашню адресу, інформацію про батьків, номер телефону, логін та пароль сторінки та пошти.
- Обговорити, які сайти та мережі використовує дитина. Навчити її встановлювати приватність сторінки, визначати, хто може писати особисті повідомлення та коментарі, як видаляти повідомлення та створювати чорні списки користувачів. Самому зареєструватися в мережі та переглядати
- Попросити не відповідати на небажані, дивні повідомлення електронної пошти та в мережах і розповідати про те, що викликало неприємні відчуття в мережі.
- Не просити дитину видалити свої сторінки в соцмережах — це ізолює її від однолітків.

Анти-КІБЕРБУЛІНГ у соцмережах

надійний пароль
зберігайте в
таємниці

обмежуйте доступ
до свого профілю

«ні» адресам і
телефонам у
профілі

помірковано
обирайте друзів

обмежуйте доступ
до особистих
фотографій

виважена
інформація у
стрічках подій

ніяких номерів
платіжних карток

не відповідайте під
дією сильних
емоцій

остерігайтеся
віртуальних
співрозмовників

pedrada.com.ua

Прості секрети безпечного користування інтернетом:

Пам'ятайте : розмістивши інформацію в інтернеті, ви втрачаєте над нею контроль.

Перевіряйте : люди, з якими ділитесь інформацією, можуть використати її проти вас. ви маєте довіряти тим, кому надсилаєте щось про себе.

Думайте : чи варто розміщувати інформацію, якщо не знаєте, як її використають і чи це не зашкодить вам чи близьким?